فوتبال ایران یکی از معماران خاموش تاریخ خود را بدرقه کرد

امجدیه در سوگ حسن حبیبی

گزارش یک

حامد حسینی
خبرنگار

بعضی آدم‌ها را نمی‌توان فقط با تعداد بازی‌ها، جام‌ها و مسئولیت‌هایی که برعهده داشته‌اند به یاد آورد. آنها بخشی از هویت یک دوران‌اند؛ بخشی از خاطراتی که با گذشت زمان نه‌تنها کمرنگ نمی‌شود، بلکه معنای بیشتری پیدا می‌کند. حسن حبیبی از همین جنس آدم‌ها بود؛ مردی که چهاردهم آبان، امجدیه میزبان آخرین بدرقه‌اش شد.

صبح چهاردهم آبان، ورزشگاه امجدیه حال‌وهوای دیگری داشت. جایی که سال‌ها صدای تشویق تماشاگران، هیاهوی مسابقات و خاطره درخشش نسل‌های مختلف فوتبال ایران را در خود جای داده، این بار سکوتی سنگین را تجربه می‌کرد. چمن و سکوهای امجدیه، به جای تماشای هنرنمایی فوتبالیست‌ها، شاهد وداع با یکی از مردانی بودند که خود بخشی از تاریخ این ورزشگاه و فوتبال ایران به شمار می‌رفت.

مراسم تشییع پیکر حسن حبیبی، پیشکسوت فوتبال ایران و مربی پیشین تیم ملی، از ساعت ۹:۳۰ صبح با حضور جمعی از چهره‌های فوتبال برگزار شد. علی پروین، علی فتح‌الله‌زاده، کریم باقری، امیر قلعه‌نویی، رضا درویش، میرشاد ماجدی، محمد نوازی، حجت کریمی، علی خطیر و محمدمهدی نبی از جمله حاضران در این مراسم بودند. چهره‌هایی از نسل‌های متفاوت که هرکدام به نوعی با تاریخ فوتبال ایران پیوند دارند و این بار برای بدرقه مردی آمده بودند که سهمش در شکل‌گیری این تاریخ، فراتر از آن چیزی است که بتوان در چند سطر خلاصه کرد.

حسن حبیبی متولد ۱۸ بهمن ۱۳۱۸ بود؛ مردی از نسل فوتبال‌سازانی که فوتبال را نه صرفاً یک حرفه، بلکه بخشی از زندگی و هویت اجتماعی خود می‌دانستند. او در دوران بازیگری پیراهن شاهین، استقلال و پاس را بر تن کرد؛ سه نام بزرگ که هرکدام بخشی از حافظه فوتبال ایران را نمایندگی می‌کنند. اما جایگاه حبیبی تنها به دوران بازیگری‌اش محدود نماند. او پس از انقلاب، اولین سرمربی تیم ملی فوتبال ایران شد و در ادامه مسئولیت هدایت تیم امید را نیز برعهده گرفت.

اهمیت حسن حبیبی را باید در نقشی جست‌وجو کرد که در عبور فوتبال ایران از یک نسل به نسل دیگر ایفا کرد. او از نسلی بود که فوتبال را با نظم، شخصیت، دانش و تعهد معنا می‌کرد. برای چنین مربیانی، ساختن یک بازیکن فقط به آموزش تکنیک و تاکتیک خلاصه نمی‌شد. آنها به دنبال پرورش فوتبالیستی بودند که مسئولیت پیراهنی را که بر تن دارد، درک کند. حبیبی در همین مسیر، در کشف استعدادها و شکل‌گیری چهره‌هایی که بعدها به ستاره‌های فوتبال ایران تبدیل شدند، نقش داشت.

در مراسم وداع نیز حسین فرکی و جهانگیر کوثری از کارنامه و شخصیت ورزشی او سخن گفتند. صحبت‌های آنها یادآور این واقعیت بود که ارزش یک مربی را همیشه نمی‌توان با تعداد پیروزی‌ها و عناوینش سنجید. گاهی مهم‌ترین دستاورد یک مربی، بازیکنانی هستند که به فوتبال معرفی کرده و مسیر حرفه‌ای آنها را تغییر داده است. حسن حبیبی از جمله مردانی بود که ردپایش را باید در خاطره شاگردان و نسل‌هایی جست‌وجو کرد که از تجربه و نگاه او بهره بردند.

در میان حاضران و نام‌های آشنای فوتبال، غیبت رئیس فدراسیون فوتبال نیز به چشم آمد؛ غیبتی که نمی‌توان از کنار آن به سادگی گذشت. بدرقه یکی از چهره‌های اثرگذار تاریخ فوتبال ایران، فرصتی برای ادای احترام به نسلی بود که سال‌های عمر خود را صرف اعتلای این ورزش کرد. طبیعی بود که انتظار حضور بالاترین مقام اجرایی فوتبال کشور در چنین مراسمی وجود داشته باشد.

شاید تلخ‌ترین بخش ماجرا همین باشد؛ اینکه گاهی بزرگان فوتبال تا زمانی که در میان ما هستند، آن‌گونه که شایسته است دیده نمی‌شوند و تازه هنگام بدرقه، اهمیت جایگاهشان بیشتر به چشم می‌آید. امجدیه در چهاردهم آبان تنها میزبان مراسم تشییع یک پیشکسوت نبود؛ گویی بخشی از تاریخ فوتبال ایران در آن صبح پاییزی به احترام یکی از سازندگان خود ایستاده بود.

حسن حبیبی رفت، اما فوتبال را نمی‌توان فقط با رفتن آدم‌ها تعریف کرد. بعضی نام‌ها در حافظه یک ورزش باقی می‌مانند؛ در بازیکنانی که پرورش داده‌اند، در نسلی که به آنها آموخته‌اند و در ارزش‌هایی که از خود به یادگار گذاشته‌اند. امجدیه آخرین سلام را به حسن حبیبی داد؛ مردی که دیگر در کنار زمین نخواهد ایستاد، اما نامش در روایت فوتبال ایران همچنان زنده خواهد ماند.

بدرود مردی از نسل اصالت؛ امجدیه این بار نه برای یک مسابقه که برای ادای احترام به یکی از سازندگان تاریخ فوتبال ایران ایستاد.

> شاید تلخ‌ترین بخش ماجرا همین باشد؛ اینکه گاهی بزرگان فوتبال تا زمانی که در میان ما هستند آن‌گونه که شایسته است دیده نمی‌شوند و تازه هنگام بدرقه، اهمیت جایگاهشان بیشتر به چشم می‌آید

عکس‌ها: برنا

درویش: قدر پیشکسوتان را در زمان حیات‌شان بدانیم

رضا درویش، مدیرعامل سابق باشگاه پرسپولیس، در حاشیه مراسم تشییع پیکر زنده‌یاد حسن حبیبی، با تأکید بر ضرورت توجه به پیشکسوتان فوتبال گفت: «باید قدر بزرگان و پیشکسوتان فوتبال را در زمان حیات‌شان بدانیم. حسن حبیبی سال‌ها در تیم ملی فوتبال، چه در دوران بازیگری و چه در عرصه مربیگری، زحمت کشید و از نظر اخلاقی نیز شخصیتی ارزشمند و قابل احترام بود. با این حال، ما معمولاً فقط از این افراد تعریف می‌کنیم، اما آن‌طور که شایسته است، قدرشان را نمی‌دانیم.

امیدوارم با نگاهی درست، تا زمانی که این بزرگان در کنار ما هستند، به آنها توجه کنیم. وقتی می‌توان با یک تماس تلفنی لبخند به لبشان آورد یا با دیداری کوتاه و چند دقیقه همنشینی، حالشان را بهتر کرد، چرا از این فرصت استفاده نمی‌کنیم؟

امروز متوجه می‌شویم که دیگر حسن حبیبی را در میان خود نداریم. امیدوارم این اتفاق تلنگری برای همه ما باشد تا بیش از گذشته هوای دوستان، مربیان و بزرگان فوتبال را داشته باشیم و پیش از آنکه دیر شود، جویای احوال‌شان شویم. قدرشناسی از پیشکسوتان را نباید به مراسم بدرقه و روزهای پس از فقدان‌شان موکول کنیم.»

پروین: خصوصیات اخلاقی حبیبی، او را ماندگار کرد

علی پروین، پیشکسوت فوتبال ایران، در حاشیه مراسم تشییع پیکر زنده‌یاد حسن حبیبی، با اشاره به ویژگی‌های اخلاقی این مربی فقید گفت: «حسن حبیبی خصوصیات اخلاقی ویژه‌ای داشت و همین ویژگی‌ها باعث شده بود دوستان، شاگردان و حتی افرادی که خارج از کشور حضور دارند، با تماس تلفنی و ارسال پیام، یاد او را گرامی بدارند. از همه این عزیزان تشکر می‌کنم.»

وی همچنین درباره تغییرات کادر فنی تیم‌های ملی بزرگسالان و امید اظهار داشت: «امیدوارم حضور امیر قلعه‌نویی در تیم ملی بزرگسالان و انتخاب یحیی گل‌محمدی به‌عنوان سرمربی تیم امید، زمینه‌ساز تغییر نسل و ایجاد هماهنگی بیشتر در فوتبال ایران شود.»

پیشکسوت پرسپولیس در ادامه درباره شرایط این تیم و انتقادهایی که از سبک بازی سرخپوشان مطرح می‌شود، موضعی حمایتی گرفت و تأکید کرد: «پرسپولیس اکنون صدر جدول است و با مهدی تارتار شرایط خوبی دارد. نمی‌دانم کسانی که انتقاد می‌کنند، چه می‌گویند! مگر تیم دهم جدول است؟ پرسپولیس صدرنشین است و کار خودش را انجام می‌دهد.»

از جمع ۴ تیم برتر لیگ تا رتبه دهم و حذف زودهنگام آسیایی

گل‌گهر؛ سقوط با چاشنی ناکامی

سوژه

حسین برزگرباری
خبرنگار

حضور تیم گل‌گهر سیرجان در لیگ قهرمانان ۲ آسیا از همان ابتدا با حرف‌وحدیث‌های فراوانی در فوتبال کشورمان همراه بود. ماجرایی که حتی هزینه‌های سنگینی برای برگزاری یک تورنمنت سه‌جانبه به فوتبال ایران تحمیل کرد تا نماینده کشورمان در این رقابت‌ها مشخص شود؛ در حالی که گل‌گهر مدت‌ها پیش از برگزاری این تورنمنت برای حضور در آسیا معرفی شده بود. البته سرانجام شاگردان مهدی رحمتی راهی این رقابت‌ها شدند، اما نتایج به‌دست‌آمده نشان داد که این حضور، فاصله زیادی با یک عملکرد موفق داشته است.

رحمتی و شاگردانش در شرایطی رقابت‌های لیگ قهرمانان ۲ آسیا را آغاز کردند که وضعیت چندان مطلوبی در لیگ برتر نداشتند. گل‌گهر برخلاف فصل‌های گذشته، شروع امیدوارکننده‌ای در لیگ نداشت. این تیم در هفته نخست به پیروزی رسید، هفته دوم متوقف شد و مسابقه سوم را با برد پشت سر گذاشت، اما در هفته‌های چهارم و پنجم با ۲ شکست مواجه شد. شکست مقابل تراکتور در هفته ششم نیز ادامه همان روند نوسانی بود. البته سیرجانی‌ها در هفته‌های هفتم و هشتم به پیروزی رسیدند، اما این نتایج نتوانست ثبات لازم را به تیم بازگرداند.

روزهای دشوار گل‌گهر از هفته نهم آغاز شد؛ جایی که نتایج ناامیدکننده یکی پس از دیگری رقم خورد. این تیم پس از هفته هشتم، ۵ مسابقه برگزار کرده که حاصل آن ۴ شکست و تنها یک تساوی بوده است؛ آماری که به‌روشنی از افت محسوس شاگردان رحمتی حکایت دارد.

گل‌گهر ابتدا در لیگ قهرمانان ۲ آسیا برابر المحرق بحرین با ۲ گل شکست خورد. پس از آن، مقابل استقلال قرار گرفت و این مسابقه را هم واگذار کرد. دیدار خانگی برابر خیبر خرم‌آباد نیز نتیجه‌ای بهتر برای سیرجانی‌ها نداشت و آنها در زمین خودی مغلوب شدند. در ادامه، همه انتظار داشتند گل‌گهر برابر آرکاداغ ترکمنستان به پیروزی برسد، اما بازی رفت با تساوی به پایان رسید و در مسابقه برگشت نیز نماینده ایران شکست خورد. به این ترتیب، کارنامه ۵ بازی اخیر این تیم با ۴ باخت و یک مساوی ثبت شد.

گل‌گهر اکنون با ۱۳ امتیاز از ۱۰ مسابقه در جایگاه دهم لیگ برتر قرار دارد؛ رتبه‌ای که با توجه به روند اخیر تیم، چندان قابل اتکا نیست. در لیگ قهرمانان ۲ آسیا نیز شرایط نگران‌کننده‌تر است. این تیم از ۴ مسابقه گذشته، ۲ شکست و ۲ تساوی به دست آورده و با ۲ امتیاز در قعر جدول گروه خود قرار دارد. حتی کسب ۶ امتیاز از ۲ دیدار باقی‌مانده برابر الجزیره امارات و المحرق بحرین نیز شانسی برای صعود این تیم باقی نمی‌گذارد.

گل‌گهر خیلی زود راهی آسیا شد و حالا به نظر می‌رسد به همان سرعت نیز باید با این رقابت‌ها خداحافظی کند. شاگردان رحمتی در ادامه لیگ برتر، دیداری خانگی مقابل ذوب‌آهن دارند؛ مسابقه‌ای که فرصتی برای پایان دادن به زنجیره ناکامی‌هاست. گل‌گهر باید دست‌کم در این بازی به فکر قطع روند شکست‌ها باشد.

نکته قابل تأمل اینکه گل‌گهر طی چند فصل اخیر همواره در جمع ۴ تیم برتر لیگ برتر حضور داشته، اما حالا نه‌تنها از آن جایگاه فاصله گرفته، بلکه رتبه دهمی این تیم نیز با تهدید جدی مواجه است. افتی که نشان می‌دهد حضور در آسیا، بدون آمادگی فنی و ثبات عملکرد، نمی‌تواند نشانه پیشرفت یک باشگاه باشد. رحمتی و تیمش برای بازگشت به روزهای خوب، بیش از هر چیز به تغییر در روند نتیجه‌گیری نیاز دارند.

بن‌بست آسیایی

۴ بازی، ۲ شکست و ۲ تساوی؛ این کارنامه ناامیدکننده گل‌گهر در سطح دوم لیگ قهرمانان آسیاست. نماینده ایران که در گروه دوم با الجزیره، آرکاداغ و المحرق همگروه شده، پیش از آغاز رقابت‌ها شانس مناسبی برای صعود داشت، اما حالا با تنها ۲ امتیاز در قعر جدول ایستاده و در آستانه حذف زودهنگام قرار گرفته است. ناکامی شاگردان مهدی رحمتی فقط به نتیجه مسابقات محدود نمی‌شود؛ گل‌گهر در ۴ دیدار گذشته حتی یک بار هم موفق به گلزنی نشده و در مقابل، ۳ گل دریافت کرده است. تفاضل گل ۳- و صفر مطلق در ستون گل‌های زده، تصویری نگران‌کننده از عملکرد تنها نماینده ایران در این رقابت‌ها ارائه می‌دهد؛ آماری که فاصله زیادی با انتظارات اولیه دارد. حالا گل‌گهر برای زنده نگه داشتن امیدهای صعود، چاره‌ای جز پیروزی در هر ۲ مسابقه باقی مانده ندارد و باید چشم‌انتظار لغزش رقبا نیز بماند. الجزیره و آرکاداغ هرکدام ۷ امتیاز دارند و المحرق با ۳ امتیاز در جایگاه سوم ایستاده است. در چنین شرایطی، صعود نماینده ایران به نتایج سایر تیم‌ها گره خورده و به اتفاقاتی فراتر از توانایی خودش وابسته است. البته مسأله نگران‌کننده‌تر، نمایش ضعیف این تیم در ۴ مسابقه گذشته است؛ عملکردی که نشانه چندانی از توانایی بازگشت به رقابت‌ها ندارد. گل‌گهر برای رقم زدن یک شگفتی تاریخی، ابتدا باید از چالش گلزنی عبور کند؛ چالشی که تاکنون هیچ راه‌حلی برای آن پیدا نکرده است.

جدال مربیان با تیم‌های سابق

شنبه ۱۶ آبان ۱۴۰۵
15:30
پیکان - نساجی
ورزشگاه شهید دستگردی

تقابل پیکان و نساجی را باید جدال دو مربی با گذشته فوتبالی‌شان دانست؛ مسابقه‌ای که برای هر دو طرف انگیزه‌های ویژه‌ای دارد. ساکت الهامی که خاطره خوش قهرمانی در جام حذفی را برای هواداران نساجی رقم زده، پس از پیروزی ارزشمند مقابل مس شهربابک، این بار به مصاف تیمی می‌رود که شناخت خوبی از آن دارد. در سوی مقابل، سعید دقیقی که شناخت کاملی از پیکان دارد، هنوز با تیم جدیدش طعم پیروزی را نچشیده و به همین دلیل زیر فشار قرار گرفته است. برای او کسب سه امتیاز این مسابقه اهمیتی دوچندان دارد؛ چراکه می‌تواند با پایان دادن به روند ناکامی‌ها، فاصله پیکان را با تیم‌های انتهای جدول افزایش دهد. بنابراین، هر دو مربی برای اثبات توانایی‌های خود انگیزه‌های فراوانی دارند.

انگیزه ویژه نکونام برای بازگشت

شنبه ۱۶ آبان ۱۴۰۵
15:30
تراکتور - خیبر
ورزشگاه یادگار امام(ره) تبریز

تقابل تراکتور و خیبر برای فراز کمالوند حال‌وهوای متفاوتی دارد. اولین صعود تبریزی‌ها به لیگ برتر با هدایت او رقم خورد و حالا سرمربی خیبر در بازگشت به تبریز، مقابل تیمی قرار می‌گیرد که خاطرات خوشی از آن دارد. خیبر پس از چهار نتیجه امیدوارکننده، در دیدار قبلی برابر سپاهان شکست خورد و حالا به دنبال جبران است؛ هرچند غیبت مهرداد قنبری می‌تواند کار این تیم را دشوار کند. در سوی مقابل، تراکتور پس از تساوی برابر نفتچی ازبکستان، چاره‌ای جز پیروزی ندارد. جواد نکونام نیز در روزهای اخیر با شایعاتی درباره احتمال تغییر سرمربی تراکتور مواجه بوده و همین مسأله اهمیت این مسابقه را برای او دوچندان کرده است. پیروزی مقابل خیبر می‌تواند هم آرامش را به نیمکت تراکتور بازگرداند و هم فشارها را از روی سرمربی این تیم بردارد.

فوتبال ایران

پورموسوی: هنوز وقت جشن گرفتن نیست

صنعت نفت آبادان در یکی از حساس‌ترین مقاطع فصل، با عبور از سد شمس‌آذر در قزوین، سه امتیاز حیاتی به دست آورد تا امیدهایش برای بقا در لیگ زنده بماند. سیروس پورموسوی، سرمربی آبادانی‌ها، پس از این پیروزی خارج از خانه با تمجید از تلاش شاگردانش، این برد را به هوادارانی تقدیم کرد که مسافت طولانی آبادان تا قزوین را برای حمایت از تیم محبوبشان طی کردند.

پورموسوی با اشاره به دشواری مسابقه گفت: «خدا را شکر که با تلاش بازیکنان توانستیم این بازی سخت را با پیروزی پشت سر بگذاریم. این برد ارزشمند را به نمایندگی از مجموعه باشگاه به هواداران تقدیم می‌کنم که نزدیک به هزار کیلومتر برای حمایت از تیم به قزوین آمدند. بارندگی و لغزندگی زمین تا حدودی روی کیفیت بازی تأثیر گذاشت، اما هدف ما کسب سه امتیاز بود و خوشحالم که به آن رسیدیم.»

سرمربی صنعت نفت درباره شرایط تیمش و فشار روانی ناشی از جایگاه این تیم در جدول نیز توضیح داد: «بازیکنان در نیمه دوم فرصت‌های خوبی برای افزایش اختلاف داشتند، اما شتاب‌زدگی مانع استفاده از این موقعیت‌ها شد.» او تأکید کرد که از زمان حضورش در آبادان تلاش کرده آرامش را به تیم بازگرداند و با ایجاد اتحاد و همدلی میان مجموعه باشگاه و هواداران، شرایط بهتری برای ادامه رقابت‌ها فراهم کند.

پورموسوی در خصوص شانس بقای نفت نیز هشدار داد که نباید با یک پیروزی تصور کرد مأموریت به پایان رسیده است. به گفته او، با توجه به سقوط چهار تیم، مسیر همچنان دشوار است و بازیکنان باید پس از یک روز استراحت و شادی، دوباره با تمرکز کامل به تمرینات بازگردند. او همچنین از نقش مؤثر بازیکنان باتجربه در کسب این نتیجه سخن گفت و برای شمس‌آذر در ادامه مسابقات آرزوی موفقیت کرد.

شکست خانگی برابر صنعت نفت و اعتراض بی‌سابقه سکوها

رضایی هم از اتوبوس لیگ پیاده می‌شود؟

شاید بدبین‌ترین هوادار شمس‌آذر هم تصور نمی‌کرد تیمش در خانه برابر صنعت نفت آبادان، تیم انتهای جدولی، شکست بخورد؛ نتیجه‌ای تلخ که بار دیگر ضعف‌های فنی و مدیریتی باشگاه را به نمایش گذاشت. پس از گل دقیقه ۳۵ محسن سیفی، شاگردان وحید رضایی هرچه تلاش کردند، نتوانستند دروازه حریف را باز کنند تا قزوینی‌ها شکستی دیگر را در خانه تجربه کنند.

هوادارانی که در هوای بارانی قزوین راهی ورزشگاه شده و تا دقیقه ۸۰ از تیم حمایت کرده بودند، در دقایق پایانی اعتراض خود را با شعار علیه وحید رضایی و مدیریت باشگاه نشان دادند. آنها خواستار تغییر کادر فنی بودند و مشکلات مالی و عملکرد مدیریتی را از عوامل وضعیت نگران‌کننده شمس‌آذر و قرار گرفتن این تیم در مسیر سقوط می‌دانستند. اعتراض‌ها همچنین به لطیفی، عضو هیأت مدیره و مسئولان بخش اقتصادی باشگاه کشیده شد؛ جایی که هواداران خواستار تصمیم قاطع مالک و حضور چهره‌های توانمند و تأثیرگذار در ساختار باشگاه شدند.

با سوت پایان بازی نیز اعتراض‌ها ادامه یافت و میلاد سورگی، مصیب چگینی، سرپرست تیم و نژادمهدی با حضور در جمع تماشاگران تلاش کردند آنها را آرام کنند؛ اما هواداران با تأکید دوباره بر ضرورت تغییرات فنی و مدیریتی، ورزشگاه را ترک کردند.

حالا تعطیلی لیگ فرصتی مهم برای بازنگری در وضعیت شمس‌آذر است؛ فرصتی که نباید با وعده‌های تکراری از دست برود. پرسش اصلی اینجاست: آیا رضایی همچنان فرصت جبران خواهد داشت یا مالک باشگاه برای دور کردن تیم از منطقه سقوط، تغییرات فنی و مدیریتی را در دستور کار قرار می‌دهد؟ شمس‌آذر بیش از هر زمان دیگری به تصمیم‌های جدی و به‌موقع نیاز دارد.

تعویق جام ملت‌ها، بهترین اتفاق برای دروازه‌بان گرفتار حاشیه‌ها

بیرو از لبه پرتگاه برگشت

تا همین یک ماه پیش، نام علیرضا بیرانوند تقریباً هر روز به بهانه‌ای در صدر اخبار فوتبال ایران قرار داشت؛ از درگیری لفظی عجیب با تراکتور و گمانه‌زنی درباره جدایی و انتقال احتمالی به استقلال گرفته تا تمدید قرارداد سه‌ساله و سرانجام آغاز دوره سربازی. مجموعه‌ای از اتفاقات متناقض که آینده این دروازه‌بان باتجربه را در هاله‌ای از ابهام فروبرد.

حالا در روزهایی که بیرانوند ترجیح داده سکوت کند و تمریناتش را در تهران دنبال می‌کند، خبر تعویق یک ساله جام ملت‌های آسیا به مهم‌ترین اتفاق ممکن برای او تبدیل شده است. در شرایطی که احتمال غیبت این دروازه‌بان تا نیم فصل و دوری از مسابقات لیگ برتر وجود داشت، حضورش در مهم‌ترین تورنمنت ملی پیش رو نیز به علامت سؤالی بزرگ تبدیل شده بود.

بیرانوند که طی یک دهه گذشته با وجود رقابت با دروازه‌بانان آماده و سرشناس، جایگاه ثابتی در تیم ملی داشت، حالا بیش از هر زمان دیگری در معرض تهدید از دست دادن این موقعیت قرار گرفته بود. غیبت طولانی‌مدت در مسابقات رسمی می‌توانست کادر فنی را درباره آمادگی او برای حضور در جام ملت‌ها به تردید بیندازد و فرصتی طلایی در اختیار رقبایش قرار دهد. تعویق مسابقات اما معادلات را به سود بیرانوند تغییر داد.

او حالا فرصت دارد پس از پایان دوره سربازی به تراکتور بازگردد و دوباره برای پوشیدن پیراهن شماره یک تیم ملی بجنگد. رقابتی که اگر جام ملت‌ها طبق برنامه برگزار می‌شد، شاید سرنوشت متفاوتی پیدا می‌کرد.

در روزهایی که بیرانوند با مسأله سربازی و آینده حرفه‌ای خود دست‌وپنجه نرم می‌کند، شاید این خبر بیش از هر اتفاق دیگری به کارش آمده باشد. حالا او یک سال دیگر برای حفظ جایگاهش فرصت دارد؛ فرصتی که البته تضمین‌کننده هیچ موفقیتی نیست، اما دست‌کم فعلاً او را از یک چالش بزرگ نجات داده است.